

דף טז.

עין משפט א.

או"ח סימן רכט פעיף א

א. הרואה הקשת מברך בא"י אמ"ה זוכר הברית ^ד, נאמן בבריתו וקיים במאמרו, ואסור להסתכל בו ביותר ^ה.

עין משפט ב.

או"ח סימן קכה פעיף כג

בג. כד. בשעה שהכהנים מברכים העם לא יביטו ולא יסיחו דעתם ^י אלא יהיו עיניהם כלפי מטה, והעם יכוונו לברכה ^ז ופניהם כנגד הכהנים ^ח, ולא יסתכלו בהם ^ט.

גהג: גם הכהנים לא יסתכלו בידיהם ^י וע"כ נהגו לשלשל הטלית על פניהם וידיהם חוץ לטלית. ויש מקומות שנהגו שידיהם בפנים מן הטלית שלא יסתכלו העם בהם.

מה. ברכות נ"ט, ואין לומר לחבירו שיש קשת משום מוציא דבה, ח"א כלל ס"ג. וי"א דשני סוגי קשת יש וע"כ לדעתם יש לברך בלי שם ומלכות, ועיי' כה"ח אות ד' בשם הבא"ח שדחה דבריו וכתב דאם רוצה להתחסד ולברך בלי שו"מ ויהרהר שו"מ בליבו אין מזניחין אותו.

מט. והמסתכל בקשת ביותר עניו כהות, רק יש לראות מעט בשעת הברכה.

נ. פי' הכהנים, וכמו שעומדים בתפלה שהרי הם מתפללים שיברך השי"ת את כל ישראל, לבוש.

נא. עיין בכה"ח אות קל"ח שהביא לשון הזוהר בפ' נשא דף קמ"ז.

נב. מסוטה ל"ח ע"א שנאמר כה תברכו פנים כנגד פנים.

נג. כדי שלא יסיחו דעתם, ולפי"ז ראייה בעלמא לא מיתסרא. אך נוהגים שלא לראות כלל ואפשר משום דבעינן זכר למקדש שהיו מברכים בשם המפורש והמסתכל בזמן המקדש עניו כהות כמ"ש בחגיגה דף ט"ז ע"א. ובזוהר פ' נשא משמע דגם בזה"ז אסור להסתכל משום כבוד השכינה השורה על ידם, והאצבעות רומזים על שם קדוש, כה"ח אות ק"מ.

נד. משום היסח הדעת, וגם משום כבוד השכינה כנ"ל באות הקודם.